

Η συγκλονιστική διπλή εμφάνιση και θαυματουργία του Ευαγγελιστή Ιωάννη...

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

*Παναγία η Καταφυγή και ο Απόστολος Ιωάννης ο
Θεολόγος, φορητή εικόνα, τέλη 16ου αι. Μοναστήρι
Ρογανοβο Σερβία.*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στα χρόνια που ζούσαν ακόμα οι πρόγονοί μου, στο κάτω μοναστήρι της Υπεραγίας Θεοτόκου ήταν ηγουμένη η μακαρία Μάρθα, που ήταν τόσο ενάρετη όσο καμιά άλλη στο κάστρο της Μονεμβασιάς. Ωστόσο, της συνέβη ν' αρρωστήσει, όπως η αιμορροούσα του Ευαγγελίου, κ' εξαιτίας αυτής της ασθένειας δεν έμπαινε στον κυρίως ιερό ναό, αλλά στα κατηχούμενα.

Μια μέρα ήρθε στο μοναστήρι ένας γέροντας μοναχός και ζητούσε να ιδεί την ηγουμένη. Μόλις της είπαν οι καλόγριες, πως θέλει να την ιδεί ένας ξένος μοναχός, εκείνη τους έδωσε εντολή να τον ανεβάσουν στα κατηχούμενα.

Όταν ο μοναχός ανέβηκε, της ζήτησε να του δώσει ένα από τα ενδύματά της, μα εκείνη του είπε:

- Πίστεψέ με, πάτερ μου, πως έχω δύο χιτώνες· τον ένα, όπως βλέπεις, τον φορώ, και τον άλλο μόλις τον έπλυνε η υποτακτική μου, για να το φορέσω και να πλύνει στη συνέχεια και τούτον που φορώ, γιατί - λόγω των αμαρτιών μου- με βρήκε αυτή η ασθένεια. Όμως, αν επιμένεις, να ζητήσω από μια καλόγρια ένα χιτώνα και να σου τον δώσω.

Ο γέροντας, ακούγοντας τούτα τα λόγια, πρόσπεσε στα πόδια της, λέγοντας:

- Στο όνομα του Χριστού και Θεού μας, που γεννήθηκε από την αγία παρθένο Μαρία, σε παρακαλώ να μου δώσεις ένα από τα δικά σου ενδύματα.

Τότε η μακαρία εκείνη, μόλις τ' άκουσε αυτό, έδωσε εντολή στην υποτακτική της να πάρει και να προσφέρει στον μοναχό τον χιτώνα της που είχε πλύνει.

Ο μοναχός πήρε τον χιτώνα, και μόλις κατέβηκε απ' τα κατηχούμενα, σταμάτησε να τρέχει το αίμα της μακαρίας Μάρθας!

Κ' εκείνη, το αισθάνθηκε αμέσως το θαύμα που της έγινε, κ' έστειλε γρήγορα τις καλόγριες να φωνάξουν τον μοναχό. Οι μοναχές βγήκαν απ' το μοναστήρι, έψαξαν δεξιά και αριστερά, μα δεν μπόρεσαν να τον δουν πουθενά.

Συνέβη, όμως, τούτο το παράδοξο. Την ίδια μέρα και την ίδια ώρα εμφανίστηκε ο γέροντας εκείνος, που φαινόταν ως μοναχός, και στη Θεσσαλονίκη, σε κάποιους Μονεμβασιώτες, οι οποίοι βρίσκονταν εκεί για προσωπικές υποθέσεις τους, και τους είπε:

- Μήπως γνωρίζετε την αγία ηγουμένη του κάτω μοναστηριού της Υπεραγίας Θεοτόκου, στη Μονεμβασιά;
- Την ξέρουμε πολύ καλά, απάντησαν εκείνοι, και μάλιστα είναι και συγγενής μας.
- Μόλις γύρισα από κει, τους λέει ο γέροντας, κ' εκείνη μου έδωσε τούτο τον χιτώνα. Όταν πάτε στη Μονεμβασιά, να της πείτε ότι ακόμη έχει να δει πολλά.

Και τελειώνοντας τούτο το λόγο, έφυγε από μπροστά τους.

Εκείνοι έτρεξαν ξοπίσω του, θέλοντας να τον ρωτήσουν και να μάθουν περισσότερες λεπτομέρειες γι' αυτά, μα ο γέροντας ασκητής είχε γίνει άφαντος απ' τα μάτια τους.

Εκείνοι θαύμασαν για όσα τους είπε, σημειώνοντας συγχρόνως την ημέρα και την ώρα που τους φανερώθηκε. Και όταν επέστρεψαν στη Μονεμβασιά, πήγαν να δουν την ηγουμένη· εκεί πληροφορήθηκαν από την ίδια όσα είχαν συμβεί την ίδια μέρα και ώρα και στο μοναστήρι, και μάλιστα για την θαυματουργική θεραπεία της αιμορραγίας της.

Εκείνοι θαύμασαν για τα γεγονότα και δόξασαν το Θεό, έχοντας την υποψία πως εκείνος που φάνηκε ως γέροντας ασκητής, πρέπει να ήταν ο θεολόγος και ευαγγελιστής Ιωάννης.

Η μακαρία αυτή Μάρθα, όταν ήρθε η γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, βρισκόταν στα κατηχούμενα- καθώς και οι καλόγριες έψαλλαν τους ύμνους του Όρθρου, βλέπει στην Αγία Τράπεζα του ιερού ναού να κάθεται σε θρόνο η πανύμνητη Θεοτόκος· και, όπως την έβλεπε, τα δάκρυά της έτρεχαν ασταμάτητα.

Όταν έφτασε στο τέλος ο Όρθρος και άρχισαν οι καλόγριες να ψάλλουν την δοξολογία με δυνατές φωνές, η δέσποινά μας η Θεοτόκος σβήστηκε από τα μάτια της μακαρίας εκείνης ηγουμένης και έγινε άφαντη.

Από το βιβλίο του Π.Β. Πάσχου, «Αγγελοτόκος έρημος», των εκδόσεων Αρμός, σ. 130-132.